

Ad dñm nec exaudiuit eos. Nec ad
 quilibet: sed ad dñm clamauerunt: nec ex
 auditiōe dignos iudicauit: nō recedentes
 a malitia sua. Et cōtinuam illos
 vt puluerem ante faciē vētī: Et cō-
 minuā illos: Aridi eñ sūt: nō recipientes
 umbrē misericordie dei: vt elati atq; inflati
 supbia: a spe firma ⁊ icōcussa: tanq; a ter-
 re soliditate ⁊ stabilitate raptant. Et lu-
 tū platearū delebo eos. Per latas
 q̄ multi ambulant perditōis vias: luxuri-
 antes ⁊ lubricos: delebo eos. Erues
 me de p̄traditionib⁹ populi: Erues
 me de p̄traditionib⁹ eorū qui dixerūt:
 Si dimiserim⁹ eū: omne seculū post illum
 ibit. Constitues me in caput gētū.

Popul⁹ que nō cognoui seruiuit
 mihi. Popul⁹ gētū que corpali p̄ntia nō
 visitauit: huius mihi. In obauditu au-
 ris obediuit mihi. Necq; ocul⁹ me vidit
 s̄ recipiēs p̄dicatores meos: in obauditu
 auris obediuit mihi. Filij alieni mē-
 titi sūt mihi: filij nō mei dicēdi: sed po-
 tius alieni: quib⁹ recte dicitur: Vos ex pa-
 tre diabolo estis: mentati sūt mihi. Filij
 alieni inueterauerūt. Filij alieni: qui
 bus vt renouarēt: nouū testamētū attuli:
 in veterē hoīe remāserunt. Et claudica-
 uerunt a semitis suis. Et tanq; vno pe-
 de debiles: q; vt tenētes: nouū respuerūt:
 claudi effecti sūt etiā i ipsa veterē lege: po-
 tius traditiones suas seq̄ntes q̄ dei. Calū-
 niabant eñ de manib⁹ nō lotis: quia tales
 erant semite quas ipsi fecerant ⁊ p̄suetudi-
 ne triuerant: aberrando ab itinerib⁹ p̄ce-
 ptorū dei. Quis domin⁹ ⁊ benedi-
 ctus deus meus. Scdm carnē aut̄ sa-
 pere mors est. Quis dñs ⁊ benedictus de-
 us meus. Et exalterur deus salutis
 mee. Et nō terrena p̄suetudine de deo sa-
 luti mee sentiā: nec terrenā ipsam salutē
 sed in excelsō de illo sperem. Deus q̄
 das vindicas mihi: Deus qui vindi-
 cas me: subdēdo populos sub me. Libe-
 rator meus de inimicis meis iracu-
 dis. Liberator meus de inimicis meis ira-
 cundis: clamantib⁹: crucifige crucifige iu-
 deis. Ab insurgentibus in me ex-
 altabis me: A iudeis insurgentibus in
 me patientem: exaltabis me resurgentem.
 A viro iniquo eripies me. A regno eorū
 iquo erues me. Propterea confite-
 bor tibi in gentibus domine. Pro-
 pterea tibi per me confitebunt gentes do-

mine. Et nomini tuo psallam. Et la-
 tus inotesces bonis operib⁹ meis. Ma-
 gnificans salutes regis ipsius. De-
 us qui magnificat vt admirabiles faciat
 salutes: quas eius filius dat credentibus.
 Et faciens misericordiam christo
 suo. Deus qui facit misericordiā christo
 suo. Dauid et semini eius vsq; in se-
 culum. Ipsi liberatorū manu potēt: qui
 vicit hunc mundum: ⁊ eos qui credunt in
 euangelio genuit in eternū. Quēcūq; in h
 psalmo dicta sūt: que ipsi domino pprie
 id est capiti ecclesie cōgruere non possūt:
 ad ecclesiam referenda sūt. Totus enim
 christus hic loquit: in quo sūt omnia mē-
 bra eius.

Explicit Tractat⁹. de ps. xviii
 Incipit Tractat⁹. de ps. xviii
 In finem ps. Dauid.

Titulus notus est: nec domin⁹ Iesus
 christus hec dicit: sed de illo hec di-
 cuntur. Expositio. i

Qui enarrant gloriā dei: Iu-
 ste euangeliste in quib⁹ deus tanq; in
 celis habitat exponit gloriā
 domini nostrī Iesu christi: siue gloriā qua
 glorificauit patrem filius super terram. Et
 opera manuum eius annunciat
 firmamentum. Et facta virtutum do-
 mini annunciat firmamentū: fiducia spiri-
 tus sancti celum factum: quod antea timo-
 re: terra erat. Dies diei eructat ver-
 bum: Spiritus spiritualibus profert ple-
 nitudinez incōmutabilis sapientie dei: nō
 verbū in principio deus apud deū est. Et
 nox nocti annūciat scientiā. Et mor-
 talitas carnis tanq; longe positus carnali-
 bus: fidē insinuando: annūciat futurā sci-
 entiā. Non sūt loquele neq; ser-
 mones: quorū nō audiātur voces
 eorum. Per quos nō audite sūt voces
 euangelistarū: cum omnibus linguis euā-
 geliū p̄dicarent. In omne terraz ex-
 iuit sonus eorum: ⁊ in fines orbis
 terre verba eorum. In sole posu-
 it tabernaculū suum: Domin⁹ autem
 vt aduersus regna tpalium errorū bellige-
 raret: non pacē sed gladiū missurus in ter-
 ram: in tpe vel in manifestatiōe posuit tanq;
 militare habitaculū suū: hoc est dis-
 cernē in incarnationis sue. Et ipse tanq;
 sp̄sus procedens de thalamo suo. Et
 ipse p̄cedens de vtero virginali vbi deus
 nature humane tanq; sponus sp̄ose copu-

Alia lra.
 t psalmū dicā.

Alia lra.
 t Eripiēs.

Alia lra.
 veterati sūt.

Alia lra.
 t indicat.

Alia lra.
 t nationib⁹.

latus est: **Exultavit sicut gigas ad currendam viam:** Exultavit sicut fortissimus: et ceteros homines incomparabili virtute precedens: non ad habitandam viam: sed ad currendam viam. Non enim in via peccatorum stetit. **A summo celo egressio eius.** A patre egressio eius: non temporalis: sed eterna: quae de patre natus est. **Et occursum eius usque ad summum eius:** Et occurrit plenitudine divinitatis usque ad equalitatem patris. **Et non est qui se abscondat a calore eius.** Cum autem verbum etiam caro factum est: et habitavit in nobis mortalitate nostra suscipiens: non permisit ulli mortali excusare se de umbra mortis: et ipsius enim penetravit verbi calor. **Lex domini immaculata convertens animas:** Lex ergo domini ipse est: qui venit legem implere non soluere. **Et immaculata lex:** quae peccatum non fecit: nec inveniuntur dolus in ore eius. non promittens animas servitutis iugo: sed ad se imitandum libertate convertens. **Testimonium domini fidele sapientiam praestans puulis.** Testimonium domini fidele: quia nemo novit patrem nisi filius: et cui voluerit filius revelare: quae abscondita sunt a sapientibus et revelata puulis: quoniam deus superbis resistit: humilibus autem dat gratiam. **Iusticie domini recte letificantes corda:** Omnes iusticie domini in illo recte: qui non docuit quod ipse non fecit: ut qui imitarentur: corde gauderent. et in eis que libere cum caritate facerent: non serviliter cum timore. **Preceptum domini lucidum illuminans oculos.** Preceptum domini lucidum sine velamento carnalium observationum: illuminans hominis interioris aspectum. **Timor domini castus permanens in seculum seculi:** Timor domini non ille sub lege penalis temporalia bona sibi subtrahi perhorrescens: quorum dilectione anima fornicatur: sed castus quo ecclesia sponsum suum: quanto ardentius diligit: tanto diligentius cauet offendere. et ideo non foras mittit consummata dilectio timorem hunc: sed permanet in seculo seculi. **Judicia domini vera iustificata in idipsum.** Judicia eius: qui non iudicat quoscumque: sed omne iudicium dedit filio vera iustificata incommutabiliter. **Neque enim vel minatur vel pollicetur de quoscumque fallit:** aut quoscumque vel ipsius supplicium vel patris promissum eius potest eripere. **Desiderabilia super aurum et lapidem preciosum multum:** Sive multum: sive ipsum aurum et lapidem: sive multum preciosum: sive multum desiderabi-

Alia lra.
† nec.

Alia lra.
† sanctus.

Alia lra.
† in semetipsa.

lia: nisi desiderabilia iudicia dei super pompas huius seculi: quae desiderio sit ut non desideretur: sed timeantur aut contempnantur aut non credantur iudicia dei. Quod si quoscumque ipse sit aurum lapisque preciosus ut igne non consumatur: sed assumat in thesaurum dei: plus quam seipsum desiderat iudicia dei cuius voluntatem proponit suae. **Et dulciora super mel et favum.** Et siue quisque iam sit mel: qui iam solutus vite huius vinculis expectat diem: quae veniat in epulas dei: siue adhuc sit fava: ut quasi cera circumplexus: hac vita non huic concreta: sed impletus ea cui opus sit aliqua pressura: non opprimens: sed exprimens manum dei: quae de tali vita in eternam eliquat: dulciora illi sunt iudicia dei: quam sibi ipse est: quae super mel et favum illi dulciora sunt. **Etenim servus tuus custodit ea:** Nam non custodienti amara dies domini. **In custodiendo illa retributio multa.** Non in aliquo extrapositione comodo: sed in eo ipso quo iudicia dei custodiunt multa retributio. **Adulta est:** quia gaudet in eis. **Delicta quis intelligit?** In delictis autem qualis suavitas potest esse: ubi non est intellectus? Quomodo delicta quis intelligit: quae ipsum oculum claudunt cui suavis est veritas: cui desiderabilia et dulciora sunt iudicia dei: Et sic tenebre oculos: ita delicta mentes: nec luce sciunt videre nec se. **Ab occultis meis munda me domine:** A cupiditatibus in me latentibus munda me domine. **Et ab alienis parce servo tuo.** Me seducar ab alijs. Neque enim alienis capis: qui est mundus a suis. **Parce itaque ab alienis cupiditatibus:** non superbo et in sua potestate esse cupienti: sed humo tuo. **Si mei non fuerint domini tunc immaculatus ero:** Si mei non fuerint dominata occulta mea et aliena peccata: tunc immaculatus ero. **Non enim est certior origo peccati:** praeter occultum suum: quo cecidit diabolus: et alienum quo seductus est homo: ut consentiendo suum faceret. **Et mundabor a delicto magno.** Quo alio nisi superbie? **Non enim est maior delictum quam apostatare a deo:** quod est initium superbie hominis. **Et vere ille immaculatus est:** qui etiam hoc delicto caret: quia hoc est ultimum redemptibus ad deum: quod recedentibus primum fuit. **Et erunt coplaceant eloquia oris mei: et meditatio cordis mei in conspectu tuo semper.** Meditatio cordis mei: non ad iactantiam placendi hominibus: quia iam nulla superbia est: sed in conspectu tuo semper: qui conscientiam puram inspicis.

Alia lra.
† custodieris illis.

Alia lra.
† maria.

Dñe adiutor meus et redemptor meus. Dñe adiutor me⁹ tendētis ad te: quñ redemptor meus es tu: vt tenderē ad te: ne quisq; vel sapiētie sue tribuēs: quod ad te puerit: vel viribus: qđ ad te puenit: magis repellat abs te qui supbis resistis: quia mūdatus nō est a delicto magno: nec cōplacuit in conspectu tuo qui redimus vt puertamur: et adiuuas vt pueniam⁹ ad te.

Expositio. II

Delicti dñi: vt ab occultis nostris mūdēt nos: et ab alienis parcat suis suis: quid hoc sit: intelligere debem⁹: vt humana ratione: nō quasi auiū voce cātem⁹. Nā et meruli et plitaci et corui et pice et uisimodi volucres sepe ab homib⁹ docent sonare qđ nesciūt. Sciēter autē cātare: nō aui s; homi diuina volūtate pcessum est. Et qđ multi mali et luxuriosi sic cātant: digna auribus suis et cordibus: nouim⁹ et dolemus. Eo enī peiores sūt: quo non possunt ignorare qđ cātāt. Sciunt enī se cantare flagicia: et tñ cātant tāto libēt⁹ quāto imūdi⁹: quñ tāto se putāt debere fieri letiores: qđto fuerit turpiore. Nos autē qđ in ecclesia diuina eloquia cātare didicim⁹: simul etiā instare debem⁹ esse qđ scriptū ē: Beat⁹ populus qui intelligit iubilationē. Proinde carissimi qđ consona voce cantauim⁹: sere no etiā corde nosse ac videre debem⁹. Rogauit enim dñm vnusq; nostrū i hoc cātico et dixit deo: Ab occultis meis munda me dñe: et ab alienis pce tuo tuo: Si mei nō fuerint dominati: tūc imaculat⁹ ero: et emundabor a delicto magno. Qđ vt bene sciam⁹ quid sit: et quale hoc sit: ipsi psalmi textū quātū donat dñs breuif pcurram⁹. Cantat enī de christo: quod euidenter ibi apparet: quia illic scptū est: Ipse tāq; spōsus pcedens de thalamo suo. Quis enī sponsus: nisi cui desponsata est illa virgo ab aplo: cui timet caste castus sponsi amicus: ne sicut serpens Euaz sefellit astucia sua: sic et hui⁹ virginis spōse christi: sensus corrupāt a castitate: que ē i christo? In hoc ergo domino et saluatore nostro Jesu christo: posita est magna et plena gratia: de qua dicit apostol⁹ Johannes. Et vidim⁹ gloriam eius: gloriam tāq; vnigeniti a patre: plenum gratia et veritate. Hanc gloriam. Celi enarrāt: Celi sancti sunt: eleuati a terra: portantes dominū: qđq; gloriam christi celum etiam quodāmodo narravit. Quādo narravit: Quādo nato do-

mino: stella noua que nunq; videbatur apparuit. Sed tamen sunt celi de quib⁹ consequenter ibi dicitur: Nō sunt loquele neq; sermones: quorum nō audiantur voces eorum: In omnem terraz exiuit sonus eorū: et in fines orbis terre verba eoz. Quorum nisi celorum: Quorum ergo nisi apostolorum: Ipsi enarrant nobis gloriā dei: positam in christo Jesu: per gratiam remissionis peccatorum. Omnes enī peccauerunt et egent gloria dei: iustificati gratis p sanguinem ipsius. Quia gratis: ideo gratia. Non est enī gratia nisi gratuita: quia nihil boni ante feceramus: vnde talia dona mereremur. Magis qđ non grati inferretur supplicium: ideo gratis presitum est beneficium. Nihil precesserat in merit⁹ nostris: nisi vnde damnari deberemus. Ille autem non propter nostram iusticiā: sed propter suam misericordiam saluos nos fecit per lauacrum regenerationis. Hec est inquam gloria dei: hanc celi enarrauerūt. Hec est inquam gloria dei: nō tua. Nihil enim boni fecisti: et tamen tantum bonum accepisti. Si ergo pertines ad gloriā quaz celi enarrauerūt: dic domino deo tuo: Deus meus misericordia eius preueniet me. Preuenit enim te: vtiq; preuenit: quia nihil in te boni inuenit. Preuenisti supplicium eius superbiēdo: ille preuenit supplicium tuum peccata delendo. Tāq; enī ex peccatore iustificatus: ex impio pius fact⁹: ex damnato regno assumptus: dic domino deo tuo: Non nobis domine nō nobis: sed nomini tuo da gloriā. Bicamus non nobis. Quibus enim si quasi nobis: Bicamus inq; non nobis: quia si ita faceret sicut nobis: nō nisi penas infligeret nobis. Non nobis: sed nomini suo det gloriā: quia nō secundū iniquitates nostras fecit nobis. Nō ergo nobis domine nō nobis. Repetitio confirmatio est. Non nobis domine: sed nomini tuo da gloriā. Hoc illi nouerant celi: qui enarrant gloriā dei. Et opera manuum eius annunciat firmamentum. Et quod dictū est: gloriā dei: hoc repetitum est: opera manuum eius. Que opera manuum eius: Non sicut quidam sentiunt: de⁹ verbo fecit omnia: et tanq; prestantiorem ceteris hominez suis manibus fecit. Non ita sentiendum est: infirma est ista et non satis eliminata sententia. Omnia enim verbo fecit. Nam licet opera dei diuersa narrentur: in quibus hoim

ad imagines suam fecit: tamen omnia per ipsum facta sunt: et sine ipso factum est nihil. Quod enim ad manum dei attinet: et de celis dictum est: et opera manuum tuarum sunt celi. Et ne putes etiam: ibi celos sanctos dictos: subiecit: Ipsi peribunt tu autem permanebis. Ergo non solum homines: sed etiam celos qui peribunt deus manibus suis fecit: cui dictum est: Opera manuum tuarum sunt celi. Et de terra hoc idem dictum est: Quonia ipsius est mare et ipse fecit illud: et arida manus eius fundauit. Ergo et si celos manibus et terram manibus: non solum hominem manibus: et si celos verbo: et terram verbo: ergo et hominem verbo. Quod verbo: hoc manu: et quod manu hoc verbo. Non enim humanis membris statura dei distincta est: qui ubique totus est: et nullo continetur loco. Quod ergo verbo fecit: sapientia fecit: quod manu fecit: virtute fecit. Christus est autem dei virtus et dei sapientia. Omnia autem per ipsum facta sunt: et sine ipso factum est nihil. Enarrarunt: enarrant: enarrabunt celi gloriam dei. Enarrabunt in quibus celi: hoc est sancti gloriarum dei a terra suspensi: deum portantes: preceptis tonantes: sapientia coruscantes: illam ut dixi gloriarum dei qua salui facti sumus indigni. Hanc indignitatem: id est quia digni non sumus: agnoscit filius minor egestate constrictus. Agnoscit inquam hanc indignitatem filius minor a patre longe peregrinus: demonum cultor: tanquam porcorum pastor: agnoscit gloriam dei sed egestate constrictus. Et quia illa gloria dei facti sumus: quod digni non sumus: dic ad patrem suum: Non sum dignus vocari filium tuum. Infelix per humilitatem impetrat felicitatem: et eo se commendat dignum quo confitetur indignus. Hanc gloriam dei celi enarrant: et opera manuum eius annunciat firmamentum. Celum firmamentum: firmum cor: non timidum cor. Annunciata enim sunt ista inter impios: inter aduersos deo: inter amatores mundi persecutores iustorum: inter seuientem mundum annunciata sunt ista. Sed seuiens mundus quid poterat facere: quando firmamentum ista nunciabat: Annunciat firmamentum. Quid? Opera manuum eius? Que sunt opera manuum eius? Gloria dei illa que salui facti sumus: qua creati in bonis operibus sumus. Ipsi enim sumus figmentum: creati in christo Jesu: in operibus bonis. Non solum quippe homines: sed etiam iustos: si tamen sumus ipse fecit nos et non ipsi nos. Dies

dies eructat verbum: et nox nocti indicat scientiam. Quid est? Forte planum et apertum est: Dies diei eructat verbum: apertum et planum: tanquam per diem. Quia autem nox nocti indicat scientiam: obscurum est tanquam per noctem. Dies diei sancti sanctis apostoli fidelibus: ipse christus apostolis quibus dixit: Vos estis lumen mundi. Apertum hoc videbitur et cognitu facile. Quomodo autem nox nocti annunciat scientiam. Nonnulli hec verba simpliciter intellexerunt: et forte hoc sit verum estimantes hac sententia significatum esse: quod tempore domini nostri Jesu christi cum in terra versaretur: apostoli audierunt hoc in posterum esse traiectum: tanquam de tempore in tempus: dies diei: nox nocti: prior dies posteriori diei: et prior nox posteriori nocti: quia hec doctrina diebus et noctibus predicatur. Iste simplex intellectus cui sufficit sufficit. Sed nonnulla verba scripturarum: obscuritate sua hoc profuerunt: quod multas intelligentias pepererunt. Itaque hoc si planum esset: unum aliquid audiretis: quia vero obscure dictum est: multa audiri estis. Est alius intellectus: dies diei: nox nocti: hoc est spiritus spiritui: caro carni. Est alius: dies diei: spirituales spiritualibus: et nox nocti: carnales carnalibus. Et utique enim audiunt: et si non utriusque similiter sapiunt. Illi enim audiunt tanquam verbum eructatum: illi tanquam scientiam annunciatam. Quod enim ructuatur: presentibus ructuatur: quod autem annunciat: longe positus annunciat. Possunt enim celi sensus plures inueniri: sed adhibendus est modus propter angustias presentis temporis. Dicamus autem et unum aliquid: quod quidam velut conscienter aperuerunt. Quia dominus inquit christus loquebatur apostolis: dies diei eructabat verbum: quando iudas dominum christum prodidit iudeis: nox nocti annunciat scientiam. Non sunt loquere neque sermones: quorum non audiantur voces eorum. Quorum: nisi celorum illorum qui enarrant gloriam dei. Non sunt loquere neque sermones quorum non audiantur voces eorum. Legite Actus apostolorum: quomodo veniente super eos spiritu sancto: omnes impleti sunt illo: et loquebantur linguis omnium gentium: sicut spiritus dabat eis pronunciare. Ecce non sunt loquere: neque sermones: quorum non audiantur voces eorum. Sed non ibi tantum ubi impleti sunt sonuerunt.

In oem terrā exiit sonus eorū:
 z in fines orbis terre vba eoz. Iſo
 z nos h loquimur. Son⁹ enī ille ad nos vs
 q̄ puenit: son⁹ q̄ in oem terrā exiit: z here-
 ticus ad eccliam nō intrat. Iſo son⁹ in oem
 terrā exiit: vt tu in celū intres. O pestis li-
 tigiosa pessima: z adhuc errare volēs: o su-
 perbe fili: audi testamētū patris tui. Ecce
 qd̄ plam⁹: qd̄ apti⁹. In oēs terrā exiit son⁹
 eoz: z in fines orbis terre vba eoz. Nūqd̄
 expositore opus est: Quid p̄tra te conarē:
 Partē vis in lite retinere: q̄ potes totū in
 p̄cordia retinere. In sole posuit ta-
 bernaculū suū: In manifestatiōe ecclē-
 siā suā: nō in occulto ne quē lateat: nō ve-
 lut opta: ne forte fiat sicut opta sup greges
 hereticoz. Bictū est z cuidā in septura sā-
 cta: qm̄ tu in occulto fecisti: patierī in sole:
 hoc est occulre malū fecisti: penas patieris:
 in oīm manifestatiōe. In sole ergo posuit
 tabernaculū suū. Quid tu heretice fugis i
 tenebras: Christian⁹ es: audi christū: ser-
 uus es: audi dñm: fili⁹ es: audi patrē: emē
 dare fuiuiscē: Bictam⁹ z d̄ te: Adortu⁹ erat
 z reuixit: pierat z inuētus est. Nō mihi di-
 cas: vt qd̄ me queris si perij: Iſo em̄ te q̄ro:
 qz peristi. Noli me inq̄t querere. Hoc sane
 vult iniq̄tas: qua diuisi sum⁹: s̄ nō vult ca-
 ritas q̄ frēs sum⁹. Improb⁹ nō eēm: si q̄re-
 rem seruū meū: z improb⁹ dicor: qz q̄ro fra-
 trē meū. Sic sapiat in quo fraterna caritas
 nō est: ego tñ q̄ro frēm meū. Frascat: dum
 tñ q̄rat: q̄ inuēt⁹ placat. Quero inquā fra-
 trē meū z interpello nō ō illū: s̄ p̄ illo dñm
 meū. Nec dicā interpellans: dñe dic fratri
 meo vt diuidat mecū hereditatē: s̄ dic fra-
 tri meo: vt teneat mecū hereditatē. Quid
 ergo erras frater: Quid p̄ angulos fugis:
 Quid latitare conarē: In sole posuit taber-
 naculū suū. Et ip̄e tāq̄ sp̄sū p̄ce-
 dēs de thalamo suo. Iſo p̄to q̄ agno-
 scas eū: ille tāq̄ sp̄sū p̄cedēs de thala-
 mo suo. Exultauit vt gigas ad cur-
 rendā viā: Iſo in sole posuit tabernacu-
 lū suū: s̄ est ille tāq̄ sp̄sū: cū v̄bū caro fa-
 ctū est in ytero virginali thalamū inuenit:
 atqz inde nature p̄iuct⁹ hūane: tāq̄ de ca-
 stissimo p̄cedēs cubili: humil̄ misericordia
 infra oēs: fortis maiestate sup oēs. Hoc ē
 em̄: gigas exultauit ad currēdā viā: nat⁹
 est: creuit: docuit: passus ē: resurrexit: ascē-
 dit. Lucurrit viā: nō hesit in via. Idē ip̄e
 ergo sp̄sū q̄ hec fecit: ip̄e posuit in sole:
 hoc est manifestatiōe tabernaculū suū: s̄ ē

scētām ecclīaz suā. Quā viā aut cito cucur-
 rit: vis audire: A sumo celo egressio
 ei⁹: z occurſus ei⁹ vsqz ad summus
 eius. Postea vō q̄ excucurrit inde: z re-
 currēdo remeauit: misit spiritū suū. Glise
 sunt illis sup q̄s venit: lingue diuise velut
 ignis. Sic ignis venit sp̄sū sanct⁹: senū car-
 nis p̄sumptur⁹: aux coctur⁹ z purgatur⁹:
 sic ignis venit: z iō scq̄t. Et nō ē q̄ se ab-
 scodat a calore ei⁹. Lex dñi ima-
 data p̄uertēs aīas: Hoc ē sp̄sū sanct⁹.
 Testimoniū dñi fidele sapiētīā p̄-
 stās puul. Nō supbis: s̄ ē sp̄sū sanctus.
 Iusticie dñi recte: nō terretes: s̄ le-
 tificātes corda. Hoc ē sp̄sū sanctus. Pre-
 ceptū dñi lucidū illuminās oculos:
 Nō hebetās: nō carnis oculos: s̄ cordis: n̄
 exterioris hōis: s̄ interioris: s̄ est sp̄sū sanct⁹.
 Timor dñi: nō fuilis: s̄ cast⁹: Gra-
 tis amās: nō puniri timēs ab eo quē tremūt
 s̄ separi ab eo quē diligit: Iste ē tior cast⁹:
 nō quē p̄sumata caritas foras mittit. Sz:
 p̄manēs i sc̄lm̄ sc̄li: Hoc ē sp̄sū sanctus: id
 est hūc donat: hūc p̄fert: hūc inserit sp̄sū
 sanct⁹. Iudicia dñi v̄a iustificata in
 idip̄m. Nō ad rixas diuisiōis: s̄ ad p̄gre-
 gationē vnitāt. Hoc ē enī i idip̄m: s̄ ē spi-
 ritus sanctus. Iſo linguis oīm loq̄ fecit: in q̄s p̄-
 mo veit: qz linguas oīm gētū in vnitatē se
 p̄gregatur eē nūciauit. Qd̄ tunc faciebat
 vn⁹ hō accepto sp̄sū sancto: vt vn⁹ hō linguis
 oīm loq̄ret. s̄ mō ip̄a vnitas facit: linguis
 oīb⁹ loq̄t. Et mō vn⁹ hō in oīb⁹ gētib⁹: lin-
 guis oīb⁹ loq̄t. vn⁹ hō caput z corp⁹: vnus
 hō christ⁹ z ecclīa: vir p̄fect⁹: ille sp̄sū: illa
 sp̄sa. Sz erūt inq̄t duo i carne vna. Judi-
 cia dei vera iustificata: in idip̄m p̄p̄t vni-
 tatē. Desiderabilia sup aux z la-
 pidē p̄ciosū multū: Aut mltū aux aut
 mltū p̄ciosū: aut mltū desiderabilia: tā mltū
 s̄ heretico paz. Nō nobiscū amāt idip̄z
 z nobiscū p̄fiterē christū. Iſo quē mecū cō-
 fiterē christū: ip̄m ama mecū. Et q̄ ad ip̄m
 n̄ vult recusar: recalitrar: respuit: nō illi ē
 desiderabile s̄ sup aux: z lapidē p̄ciosū:
 Audi aliō. Et dulciora: iqt: sup mel z
 fauū. Sz s̄ aduersū ē errātū: mel amay ē
 febrūeti: dulce tñ z acceptabile sanitati: qz
 caz ē sanitati: desiderabilia sup aux z lapi-
 dē p̄ciosū mltū z dulciora sup mel z fauū.
 Nāz hu⁹ tu⁹ custodit ea: Qz dul-
 cia ista sint: custodiēdo p̄par hu⁹ tu⁹: nō lo-
 quēdo. Custodit ea seru⁹ tu⁹: quia z nunc
 dulcia sunt: et in posterum salubria sunt.

Alia lra.
 semetipsa,

Contra hereticos
 sermone filii.

et non nocti in-
 vid est: forte pla-
 nes diei cruciat ver-
 tans per diem. Oz-
 sciant: obscurum
 e diei sancti
 e dñi apostolis
 is lumē nōdi. Apr
 oguū facile. Quo-
 n annunciat scienti-
 a simplici intel-
 verum amantes
 us esse: quod tem-
 u chisti cum in ter-
 audierit hoc in po-
 tāq̄ de tempore in i-
 oca: p̄ior dies poste
 vltimū nocti: qua
 nobis predicat
 s̄ cui sufficit suffici-
 a scripturam: ob-
 rit: quod multas
 t. Itaq̄ hoc si pla-
 audiret: qz ve-
 ta audiret estis.
 es die: nor nocte:
 caro carū. Est ali-
 s̄ spiritualib⁹: z nor
 bus. Q̄ris enim
 s̄ similit̄ sapunt.
 verbum eructu-
 m̄ annunciatam.
 presentibus ructu-
 ciatur: longe po-
 ant enim celi sen-
 a adhibendus est
 as presentis tem-
 r̄ v̄nū aliqui: qd̄
 es aperuerunt. Q̄i
 stus loquebat apo-
 abar verbum: quan-
 christum p̄didit ut
 ciatur sciētā. Nō
 sermones: quo-
 ur voces eorum.
 illoz qui enūtiāto
 quele neq̄ semēes
 tur vocati. Le-
 : quomodo veniēte
 es vnus sunt ille: et
 m̄ p̄dit: sicut sp̄sū da-
 cerit s̄ loq̄t: neq̄
 adiant voces eorum
 n̄ p̄ten sunt sonant.

Alia lra.
† custodiendis
illis.

Nam in custodiēdo ea retributio multa. Sed amās animositate suaz: nec videt hūc solēdorē heretic⁹: nec sentit dulcedinē. **Delicta: enī: q̄s intelligit:** Pater ignosce illis: q̄ nesciūt q̄d faciunt. Ideo inq̄t iste est seru⁹ q̄ custodit hāc dulcedinē: suauitatē caritatis: amorē vnitatē. Ego inquit ipse q̄ custodio rogo te: q̄n̄ delicta q̄s intelligit: ne mihi vt homī quedaz surrepāt: z q̄busdā vt hō p̄ocuper. **Ab occultis meis mūda me dñe:** Hoc ergo cātaum⁹: ecce ad h̄ loquēdo puenimus. **Dicam⁹ z cū intellectu cantemus:** z cātando orem⁹: z orādo impetrem⁹. **Dicam⁹:** ab occultis meis mūda me dñe: Quis em̄ delicta intelligit: Si vident tenebre: intelligunt delicta. **Beniq̄s q̄n̄ nos delicti penitet:** in luce sum⁹. **Mā q̄n̄ q̄sq̄ ipso delicto inuolut⁹ est:** quasi obtenebrat⁹ optiq̄s oculis nō videt delictū: q̄ si tibi tegat⁹ z carnis oculus: nec aliud vides: nec hoc vñ tegit vides. Ergo deo dicam⁹ qui nouit videre qd̄ purget: nouit inspicere qd̄ sanet: illi dicam⁹: ab occultis meis mūda me dñe. **Et ab alienis parce seruo tuo.** Delicta inq̄t mea inq̄nāt me: delicta aliena affligūt me: ab his mūda me: ab illis p̄ce. **Tolle mihi ex corde malā cogitationē:** repelle a me malū suazorē: hoc est ab occultis meis mūda me: z ab alienis parce seruo tuo. **Mā ista duo genera delictorū:** ppria sūt z aliena: etiā am̄ p̄mit⁹ in exordio claruerūt. **Diabolus suo delicto cecidit:** Adam alieno deiecit. **Hic ipse dei seru⁹ custodiēs iudicia dei:** in quib⁹ retributio multa: z in alio psalmo sic orat: **Mō veiat mihi pes supbie:** z man⁹ peccatorū nō moueat me. **Mō veniat inq̄t mihi pes supbie:** hoc est ab occultis meis mūda me dñe: z man⁹ peccatorū si moueāt me: h̄ est ab alienis p̄ce seruo tuo. **Si mei nō fuerit dñata:** Ocella mea z delicta aliena. **Tūc imaculat⁹ ero.** Hoc nō suis virib⁹ audet: sed dñm tēp̄cat vt impleat: cui dicit i psalmo: **Trinera mea dirige s̄m v̄bū tuū:** z nō dñet mihi oīs iniq̄tas. **Noli timere si christian⁹ es:** dñm foris hoīez: dominū deū tuū semp time. **Malū te time:** h̄ est cupiditatē tuā: nō qd̄ in te deus fecit: s̄ qd̄ tibi p̄si fecisti. **Te dñs bonū suū fecit:** tu tibi i corde tuo malū dñm creasti. **Merito s̄deris iniquitati:** merito s̄deris domino quē tu tibi p̄ce fecisti: quia ei qui te fecit s̄dit⁹ esse noluit. Sed si mei inq̄t nō fuerint dñata: tūc imaculat⁹ ero. **Et enū**

dabor a delicto magno. **Putam⁹ q̄ delicto:** Quod illud est delictū magnum? Forte aliud sit q̄ dicitur s̄: non tñ celabo quod sentio. **Delictū magnū arbitror esse superbiā.** Hoc fortasse z alit significatur ē in eo qd̄ ait: **Et emundabor a delicto magno.** Queritis q̄ magnū sit h̄ delictū qd̄ deiecit angelū: quod ex angelo fecit diabolu: ei⁹ in eternū interclusit regnū celorum: **Magnū hoc delictū est:** z caput atq̄ causa oīm delictorū. **Scriptū ē enī: Initiū p̄cti oīs supbia.** Et ne q̄n̄ leue aliqd̄ p̄temnas: **Initiū inq̄t supbie hoīs apostatare a deo.** **Mō leue malū ē h̄ vitū fr̄is mei:** huic vitio in his p̄sonis quas videt⁹ amplas: di splicet humilitas christiana. **Propter hoc vitū dedignant colla s̄dere iugo christi:** obligata arti⁹ iugo peccati. **Mō enī seruire nō eis p̄tinget.** **Mā nolūt seruire:** sed eis expedit seruire. **Nolēdo seruire nihil aliud agūt q̄ vt bono domino nō seruiāt:** **Mō vt omnino nō seruiāt:** quia qui noluerit seruire caritati: necesse est vt seruiat iniquitati. **Ab hoc vitio qd̄ est caput oīm vitiorū:** q̄a ide cetera nata sūt: facta ē apostasia a deo: z eunte anima in tenebras: male vtente libero arbitrio: peccatis etiā ceteri p̄secut⁹: vt z substātiā suā dissiparet cū meretricib⁹ viuēs p̄dige: z p̄ egestatē fieret pastor porcorū: que erat socia angelorū. **Propter hoc vitium:** p̄pter hoc magnū supbie peccatū: deus humilis venit. **Hec causa:** hoc peccatū magnū: iste ingens morbus aiay: omnipotentē medicū de celo deduxit: vsq̄ ad formam serui humiliavit: p̄tumelijs egit: ligno suspēdit: vt per salutē tante medicine curet hic tumor. **Itā tandem erubescat homo esse supb⁹:** p̄pter quē factus est humilis deus. **Ita inq̄t: mundabor a delicto magno:** q̄ de⁹ supbis resistit: humilib⁹ aut dat grām. **Et p̄ hoc: erūt vt complacent eloquia oris mei:** z meditatio cordis mei in conspectu tuo semper. **Mā si ab hoc magno delicto nō mūdor:** in p̄spectu hoīm placebūt eloquia mea: nō in p̄spectu tuo. **Supba anima i cōspectu hoīm vult placere:** humilis aīa i oculto vbi de⁹ videt vult placere: vt si placuerit hoīb⁹ s̄ bono ope: illis gratulet⁹ q̄ bus placet bonū opus: nō sibi cui sufficere debet: q̄ fecit bonū opus. **Gloria n̄ra inquit hec est:** testimoniū p̄scientie n̄re. **P̄q̄ dicam⁹ etiā quod sequit.** **Dñe adiutor meus z redemptor meus:** Ad-

Alia lra.
† maximo.

Psalmus XIX

tutor i bonis: redemptor a malis. Adiutor
vt habitet in caritate tua: redemptor vt libe-
res me ab iniquitate mea.

Explicit Tractatus de ps. XVIII

Incipit Tractatus de ps. XIX

In fine psalmus David.

Notus est titulus: nec christus dicit: sed
christo dicit propheta: figura optandi
que ventura sunt canens.

Exaudiat te dominus in die tribu-
lationis: Exaudiat te dominus in die
qua dixisti: pater clarifica filium tuum.

Protegat te nomen dei iacob. Ad te
enim pertinet populus posterior natus: quia maior fui
et minori.

Aditat tibi auxilium deus sancto
et de syon tueat te. Facies tibi sacrificatum
corpore: ecclesiam de speculatione tutam:

quae expectat quando venias ad nuptias. **A**d-
emor sit omnis sacrificij tui: **A**d deos nos
faciat omnem iniuriam tuam et contumeliam: quas
pro nobis protulisti. **E**t holocaustum tuum
pinguetur. **E**t crucem quam toro oblatum es
deo in leticia resurrectionis auertat.

Tribuat tibi dominus secundum cor tuum: **T**ribu-
at tibi dominus non secundum cor eorum qui putauerunt pro
sequendo te posse deleri: sed secundum cor tuum quod
scisti quod utilitatis habet passio tua. **E**t om-
ne consilium tuum compleat. **E**t compleat omne
consilium tuum non solum quod animam tuam posuisti pro
amicis tuis: vt mortificatum granum copiosum
resurgeret: sed etiam quod cecitas ex parte in
israel facta est: vt plenitudo gentium intraret: et
sic omnis israel saluus fieret. **E**xultabimus
in salutari tuo: **E**xultabimus quod tibi mors
nihil nocebit: ita enim nec nobis eam nocere
posse monstrabit. **E**t in nomine domini dei nostri
magnificabimur. **E**t confessio tui
nominis: non solum non perdet: sed etiam magnifica-
bit nos. **I**mpleat dominus omnes petici-
ones tuas: **I**mpleat dominus non solum petici-
ones quas habuisti in terra: sed etiam quibus in
celo interpellas pro nobis. **N**unc cognoui
quoniam saluum fecit dominus christum suum.
Nunc mihi per prophetam demonstratum est: quoniam
resuscitabit dominus christum suum. **E**xau-
diat illum de celo sancto suo. **E**xaudi-
et illum non de terra tantum: vbi se peccij cla-
rificari: verum etiam de celo: vbi iam ad dexte-
ram patris interpellans pro nobis diffudit:
inde spiritum sanctum super credentes in se. **I**n-
potentibus salus dextere eius. **P**o-
tentibus nostris sunt: salus fauoris eius: cum etiam
de tribulatione dat auxilium: vt quoniam infirma-
mur tunc potentes simus. **N**on vana est salus

Psalmus XX

hominum: que non dextere: sed sinistre eius est.
Hac enim extollunt in magna superbia: qui
cum peccantes temporaliter salui facti sunt.

Qui in curribus et hiis inequis: hiis
volubili successione temporalium bonorum trahuntur:
et hiis superbis preferunt honoribus: atque in his
exultant. **N**os autem in nomine domini
dei nostri exultabimus. **N**os au-
tem spem figentes in eternis: neque gloriae
nostrae querentes: in nomine domini dei nostri ex-
ultabimus. **I**psi obligati sunt et ce-
ciderunt: **E**t ideo ipsi temporalium rerum cupidi-
tate obligati sunt: timentes parcere domino:
ne a romanis perderent locum: et irruentes
in lapidem offensionis: et petram scandali:
de spe celesti ceciderunt: quibus cecitas ex
parte israel facta est: ignorantibus dei ius-
ticiam et suam volentibus constitutere. **N**os
vero surreximus et erecti sumus.

Nos vero vt populus gentium intraret: de
lapidibus excitati filij abraam: qui non secta-
bamur iusticiam: apprehendimus eam et surre-
ximus: nec viribus nostris: sed per fidem ius-
tificati erecti sumus.

Domine saluus
fac regem: **D**omine saluum fac regem: vt
ipse qui nobis preliandi exemplum passio-
ne sua monstrauit: offerat etiam sacrificia
nostra sacerdos excitatus a mortuis et in
in celo constitutus. **E**t exaudi nos in die
qua inuocauerimus te. **Q**uoniam pro
nobis offers te: exaudi nos in die qua inu-
cauerimus te.

ExPLICIT Tractatus de ps. XIX

Incipit Tractatus de ps. XX

In fine psalmus ipsi David.

Titulus notus est: de christo canitur.

Domine in virtute tua leta-
bitur rex: **D**omine in virtute
tua quod verbum caro factus est:
letabitur homo christus iesus. **E**t super
salutare tuum exultabit vehementer.
Et super hoc quod viuificas omnia exulta-
bit vehementer. **D**esiderius anime
eius dedisti ei: **D**esiderauit manduca-
re pascha: et ponere cum vellet atque iterum su-
mere animam suam. et dedisti ei. **E**t volun-
tate labiorum eius non fraudasti eum. **P**a-
cem meam inquit relinquo vobis: et factus est.
Quoniam preuenisti eum in benedictioni-
bus dulcedinis: **Q**uoniam prius hauserat
benedictionem dulcedinis tue: fel peccatorum
nostrorum non nocuit ei. **P**osuisti in capi-
te eius coronam de lapide precioso.

Alfa Ifa.
Iuocabitur

vel inueniatur
ut inueniatur
notus

Alfa Ifa.
tribuisti

Alfa Ifa.
I firmet

Alfa Ifa.
I letabimur